

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 40/02-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. apríla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., toho času v Ústave na výkon väzby Ž., pre namietané porušenie základného práva podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Ntv – II 110/2001 z 20. decembra 2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním z 11. februára 2002 označeným ako „Porušenie zákona zo strany Najvyššieho súdu SR - sťažnosť“ sa na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) obrátil M. K., toho času v Ústave na výkon väzby Ž. (ďalej len „navrhovateľ“).

Proti navrhovateľovi je vedené väzobne trestné konanie v súčasnosti v súdnom štádiu na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 3 T 9/00.

Vo svojej sťažnosti navrhovateľ uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím uznesením sp. zn. Ntv – II 110/2001 z 20. decembra 2001, ktorým na základe návrhu sudkyne Krajského súdu v Žiline predĺžil jeho väzbu do 31. mája 2002, porušil § 71 ods. 1, 2 a 9, ako aj § 72 ods. 1 Trestného poriadku, na základe čoho ústavný súd žiadal, „...aby prijal také opatrenia, ktoré by zabezpečili zákonnosť a spravodlivosť v konaní súdov a zabezpečil dodržiavanie našich ľudských práv na rovnosť pred súdom podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy“.

K sťažnosti nepripojil žiadne listiny.

Sťažnosť navrhovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Navrhovateľ v rozpore s ustanovením § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde neuviedol, akého rozhodnutia sa v súvislosti s namietaným porušením svojho základného práva domáha.

K sťažnosti navrhovateľa taktiež nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listom z 21. februára 2002 upozornil navrhovateľa na zákonom vyžadované náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, upozornil ho, že jeho sťažnosť tieto zákonné náležitosti nespĺňa, a zároveň ho vyzval, aby v lehote 21 dní od doručenia uvedenej výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil a pripojil k nej plnomocnenstvo pre advokáta alebo komerčného právnika na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Navrhovateľ na výzvu ústavného súdu nereagoval a nedostatky svojej sťažnosti v súdom stanovenej lehote neodstránil.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť navrhovateľa z 11. februára 2002 nespĺňa zákonom predpísané náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 zákona o ústavnom súde.

Navrhovateľ, aj napriek tomu, že výzva ústavného súdu z 21. februára 2002 mu bola doručená 25. februára 2002, nedostatky svojej sťažnosti do dnešného dňa neodstránil, hoci bol na možnosť jej odmietnutia v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Vzhľadom na túto skutočnosť bola sťažnosť navrhovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. apríla 2002

